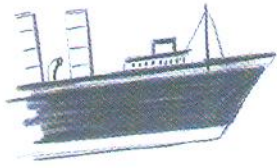

СОБАКИ

1914 року з Канади до Лондона привезли 99 собак. 69 із них відібрали для експедиції. Шеклтон і його команда дали усім собакам імена, та, як ви можете помітити, деяких назвали на честь відомих людей і членів команди.

Собаки були поміссю різних порід, серед яких ньюфаундленди, сенбернари, ескімоські собаки, вовкодави й вовки. Помісь означала, що собаки дуже сильні й мають щільне хутро і добру вдачу. Середня вага собаки становила 100 фунтів (45 кілограмів).

Отже, собак звали Альті, Амундсен, Аптон, Блекі, Боб, Босун, Брауні, Брістоль, Буллер, Буммер, Вулф, Гакеншмідт, Геркулес, Грасс, Джадж, Джаспер, Джеймі, Джеррі, Дісмал, Елліотт, Карузо, Люк, Люпоїд, Мак, Мартін, Меркурій, Ноель, Педді, Пітер, Регбі, Роджер, Рой, Руфус, Саб, Сайд Лайтс, Саллі, Самсон, Сатан, Свіп, Свонкер, Сейді, Сейлор, Семмі, Сенді, Сент, Сіміан, Сліппері Нек, Слобберс, Сноубол, Солдер, Сонгстер, Спайдер, Спліт Ап, Спотті, Стампс, Стімер, Стюард, Суті, Сюрлі, Сью, Тім, Волабі, Флафф, Чіпс, Шекспір.

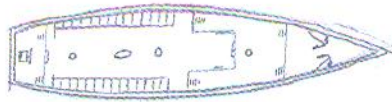

Прудкі собаки відіграли важливу роль в експедиції Шекатона. Вони могли тягти вантаж набагато більший, ніж вони самі, не боялися холоду й працювали ватагами, отже, в умовах Антарктиди почувалися як удома. Вони могли пробігти 20 миль (30 кілометрів) на день із навантаженими **саньми**.

Кожен член команди мав піклуватися принаймні про одного собаку, й багато хто дуже прив'язався до своїх чотириногих друзів, от наприклад помічник Френк Вайлд, Том Крін і фотограф Френк Герлі.

«ЕНДЬЮРАНС»

«Ендьюранс» (або «Поларіс», як він спочатку називався) будували для туристичних круїзів та полярного полювання, і це було найміцніше дерев'яне судно світу, за винятком «Фрама». Корабель назвали «Ендьюранс» («Витримка») через девіз родини Шеклтонів: «Витримкою переможемо».

Спроектував корабель Оле Аандеруд Ларсен, а побудували його під наглядом майстра суднобудування Крістіана Якобсена на корабельнях Фрамнеза в Саннефьорді, у Норвегії.

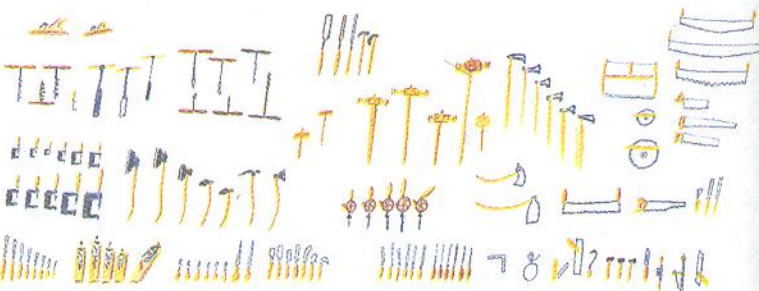
Якобсен був дуже педантичним, тому обирав для роботи лише досвідчених моряків і умілих корабельників.

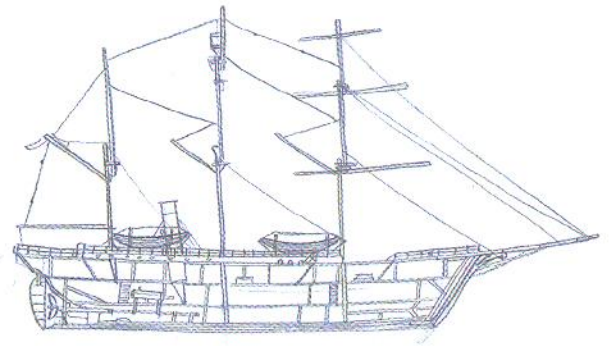
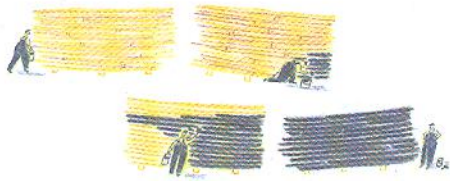
Головною різницею між «Ендьюрансом» і «Фрамом» було те, що «Фрам» мав чашоподібне дно, що дозволяло йому підніматися над кригою, якщо він застрягне.

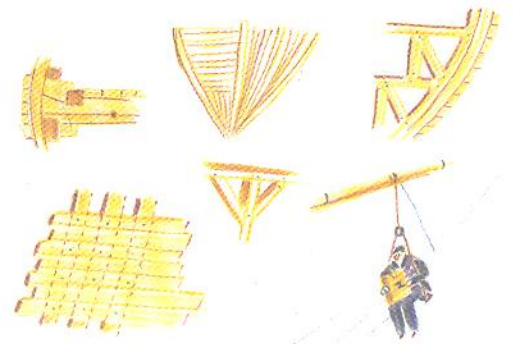
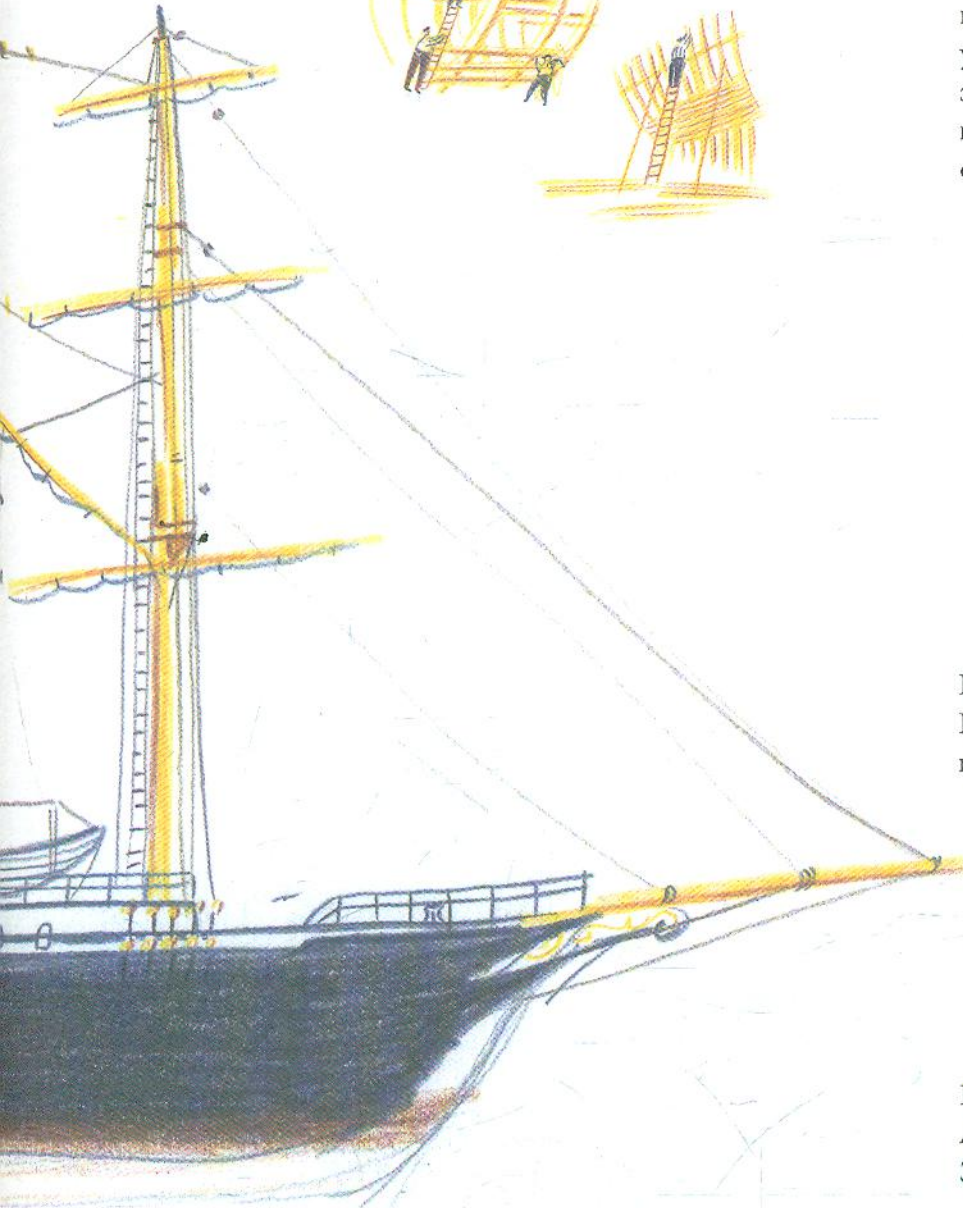
На щастя Шеклтона, перші власники Адрієн де Герлах і Ларс Чістенсен збанкрутували й змушені були продати корабель. Оскільки вони підтримували Шеклтона, то з радістю продали корабель набагато дешевше, ніж він коштував, — за 11 600 фунтів (сьогодні це становить близько 45 000 фунтів).

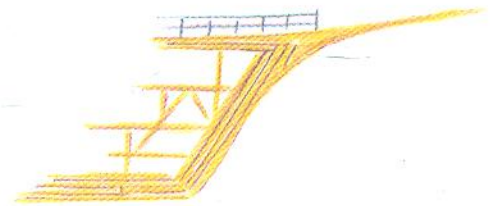
Оскільки «Ендьюранс» був кораблем унікальним, для роботи над ним використовували багато традиційних і нетрадиційних теслярських інструментів.

«Ендьюранс» був дуже міцним і стійким кораблем, тож мав витримати важкі полярні умови. Скрізь, де тільки можна було, місця з'єднань і стиків деталей були посилені **поперечними кріпленнями**, й завдяки цьому судно було напорчуд міцним.

Пізніше на **стрілі** підвісили платформу, з якої Герлі міг знімати, як корабель проламає **пакову кригу**.

Ніс (передня частина) слугував тараном, який ламав кригу, тож мав бути напорчуд міцним. Загалом він був 1,3 метра завтовшки!

«Ендьюранс» збудували з норвезької ялини, дуба й бакаута (залізного дерева).

Його киль зробили з чотирьох стовбурів дуба, і його товщина становила майже 2,2 метра, а борти були 0,7 метра завтовшки.

Кожну дерев'яну частину старанно витісували з цільного дуба, щоб вона відповідала проекту й вигину корабля.